

[Niels Helveg Petersen]

hverv, hvis vi skal kunne skabe et samfund i balance med naturen. Og det må få stor betydning for vores kommunale udvikling, for den kommunale administration, og det må få stor betydning for den måde, vi ser den erhvervsmæssige udvikling på.

Vi ønsker i det radikale venstre ikke, at de danske erhverv skal udvikle sig omkring meget store enheder i vores økonomi. Vi er sikre på, at de meget store enheder erhvervsmæssigt og boligsmæssigt står i vejen for og vil komme til at stå i vejen for i stigende grad, at vi kan danne et samfund i bedre balance med naturen. I denne forbindelse vil jeg sige, at en decentralisering jo altså også bør være og kan blive et middel til at bekæmpe den bureaukratisering af vort samfund, som vi har oplevet i de sidste 15-20 år, og som jo også har givet adskillige politiske rystelser.

Energipolitikken hører også hjemme i disse bestræbelser. Det er meget vigtigt, at vi lægger vægten på besparelser i energi og på udnyttelse af vedvarende energikilder.

Et tredje hovedpunkt er retsbeskyttelsen af enkeltindividet både over for offentlige og private magtkoncentrationer og over for tekniske nydannelser. Vi må udbygge og sikre ytringsfriheden og beskytte de udsatte minoriteter. Det er ikke et arbejde, der nogen sinde bliver færdigt. Det må til stadighed følges, det er en stadig proces. Det radikale venstre ser det som en væsentlig opgave i det politiske arbejde at arbejde for en udvikling og udbygning af retssikkerheden.

Et fjerde hovedpunkt bliver at indrette vores familierpolitik i bred forstand således, at alt i vores uddannelse, vor sociallovgivning, vor sundhedspolitik bliver anskuet ud fra det synspunkt, hvorledes vi kan give familierne bedre muligheder for at eksistere. De er under et vældigt pres af ændrede økonomiske, sociale og arbejdsmæssige vilkår og ændrede opfattelser af kønnenes indbyrdes forhold. I denne sammenhæng må bekæmpelsen af ungdomsledigheden komme til at indtage en fremtrædende plads.

På det udenrigspolitiske område vil jeg, i forlængelse af hvad det radikale venstre har ment om dette i årtier, sige, at det er nødvendigt for os at gøre en stærkere indsats for fredeligførelsen, for menneskerettighederne, for en anden økonomisk fordeling i verden, hvis man skal gøre sig håb om en fredeligere

fremtid her på kloden. Især finder vi, at der er grund til at gøre opmærksom på, at den oprustning, som accelererer i disse år, er en trussel mod vor sikkerhed og mod vores muligheder for at opbygge et fredeligt samfund på lang sigt.

Jeg har nævnt disse fem hovedområder. Jeg ser desværre ikke i regeringserklæringen fra S og V eller i den politik, der har udfoldet sig siden, meget, der går i den retning på disse hovedområder, som vi gerne skulle nå. Jeg vil gerne føje til, at vor kritik af SV-regeringen og dens såkaldt langsigtede mål ikke gælder, at SV-regeringen blev dannet, men at den blev dannet på et for svagt grundlag, især når det drejer sig om den langsigtede udvikling.

Jens Møller (KrF):

Jeg vil gerne sige tak til venstresocialisterne, fordi de har givet os denne lejlighed til en debat om principper og langsigtede målsætninger. Jeg tror, det er meget væsentligt, at vi i dette folketing en gang imellem får en sådan lejlighed, for ellers bliver det alt for let dagens småting, små og større ting, der optager os hele tiden. Jeg tror, det er gavnligt, at de forskellige partier en gang imellem bliver tvunget til ligesom at besinde sig på, hvad det egentlig er, vi vil med dette samfund, og det er gavnligt at få det noteret ned, sådan at en fremtid kan se i nogenlunde kort form, hvad de forskellige partier ville netop på denne tid.

Desværre har debatten allerede på nuværende tidspunkt afsløret, at der er nogle partier blandt de ældre og et enkelt blandt de nyere, der åbenbart ikke har nogen langsigtede mål, men det må vi jo så tage til efterretning.

Kristeligt folkepartis grundlag er, som navnet siger, naturligvis kristendommen eller, hvis jeg skal specificere det lidt nærmere, en overbevisning om, at Gud i Jesus Kristus er trådt ind i denne verden, og at han er regningsmanden både for det enkelte menneske og for samfundet som helhed, og det er naturligvis det sidste, der har interesse i en politisk sammenhæng.

Vi bygger som noget grundlæggende på det kristne livs- og menneskesyn, der i grove træk går ud på, at mennesket er skabt af Gud, skabt i Guds billede og derfor har en